
Бедуини

Разливатъ се водитѣ на извора и чакатъ
жадни устни.

Гори пустинята въ огънь.

Изнемогватъ странниците въ нея — бедуини,
поели пжтъ, презъ огънь и мжка,
да наидатъ кжтъ за отмора.

Тѣ търсятъ, тѣ чакатъ, тѣ стенятъ . . .

Пламтящето слънце чела имъ гори,
съ кръвъ обагрятъ напукани устни.

Широка пустиня. Безбрѣжна пустиня!

Жажда отнема последнитѣ сили,

и въ мжка умиратъ,

и въ жажда изгарятъ :

странници, скитници, бедуини,

поели пжтъ да наидатъ кжтъ за отмора.

А извора, скритъ и незнаенъ въ широка пустиня,

разлива водитѣ кристални и чака

жаднитѣ устни . .
